

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Aleny Poláčkovej PhD., v právnej veci navrhovateľky: **A.**, bytom **Ž.**, zastúpená Ing. J., bytom **Ž.**, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad Žiar nad Hronom** ul. SNP č. 124, Žiar nad Hronom, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporcu zo dňa 6. marca 2008 č. 2008/00223/97, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 25Sp 45/2008-22 zo dňa 31. októbra 2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 25Sp 45/2008-22 zo dňa 31. októbra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd v preskúmvanej veci mal preukázané, že odporca rozhodnutím zo dňa 6. marca 2008 č. 2008/00223/97 rozhodol

tak, že navrhovateľka nespĺňa podmienky reštitučného zákona podľa § 3 ods. 1, písm. l/, m/, o/ zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátenie vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len reštitučný zákon) na navrátenie vlastníctva alebo priznania práva na náhradu za pozemky v kat. úz. Ž., zapísané v PK vl. č. X. ako parc. č. X. o výmere 6061 m², parc. č. X. o výmere 4405 m² a parc. č. X. o výmere 727 m². Krajský súd konštatoval, že z obsahu spisu ako aj zo svojej rozhodovacej činnosti mal preukázané, že vo veci reštitučného nároku navrhovateľky už správny orgán rozhodol rozhodnutiami č. 2004/01212/566/05 zo dňa 27.4.2005, č. 2006/0401/207 zo dňa 3.4.2006, č. 2007/00168/31 zo dňa 23.1.2007, č. 2007/00168/218 zo dňa 6.7.2007 a všetky tieto rozhodnutia boli zrušené krajským súdom rozhodnutiami č. 25Sp 21/2005, č. 25Sp 15/2006, č. 25Sp 4/2007 a č. 25Sp 25/2007 a súčasne, že v poslednom zrušujúcom rozsudku krajského súdu č. k. 25Sp 25/2007 zo dňa 7.12.2007 súd vyslovil právny názor, v zmysle ktorého v danom prípade u pozemku PK parc. č. X. vl. č. X. kat. úz. Ž. o výmere 6061 m² tento pozemok právneho predchodcu navrhovateľky prešiel na štát už po uzatvorení kúpnej zmluvy zo dňa 5.5.1958 a to aj v prípade, keď zmluva bola neplatná, a teda došlo k prechodu na štát bez právneho dôvodu už po uzavretí kúpnej zmluvy zo dňa 5.5.1958, čo je reštitučný titul podľa § 3 ods. 1, písm. o/ reštitučného zákona. Ďalej poukázal na to, že v časti rozhodnutia týkajúceho sa pozemku parc. č. X./1 o výmere 4405 m² nariadil pre vykonanie dokazovania správnym orgánom zadovážiť si predmetný vyvlastňovací spis č. 2081/72/3 MsNV Ž. a zistiť tak potrebné skutočnosti o zastupovaní J. dcérou A. - navrhovateľkou a skutočnosti o vyplatení náhrad za vyvlastnenie. Podľa názoru krajského súdu sa správny orgán v napadnutom rozhodnutí č. 2008/00223/97 zo dňa 6.3.2008 neriadil názorom súdu vysloveným v poslednom rozhodnutí č. 25Sp 25/2007 zo dňa 7.12.2007, pričom podľa § 250r O.s.p. bol pri novom rozhodovaní viazaný právnym názorom súdu, a preto z dôvodu nerešpektovania právneho názoru vyslovenom v konaní o prieskume rozhodnutia na základe odvolania navrhovateľa zrušil napadnuté rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. v spojení s § 250j ods. 2, písm. a/ a c/ O.s.p., pretože predchádzajúce rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia a zároveň bol aj nedostatočne zistený skutkový stav.

Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnila.

Proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa sa v zákonnej lehote odvolal odporca. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zrušil

a preskúmané rozhodnutie správneho orgánu potvrdil. Nesúhlasil s právnym názorom súdu prvého stupňa. Namietal, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodol na základe nesprávneho posúdenia danej veci. Dôvodil, že podmienené vyjadrenie súdu o prechode vlastníctva na štát a o vyplatení náhrady nemožno považovať za jednoznačný právny názor, tento názor si nemohol správny orgán osvojiť, nakoľko podľa § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnenie rozsudku nebolo presvedčivé, pretože nebolo podložené právnymi normami.

Navrhovateľka navrhovala napadnutý rozsudok ako vecne a právne správny potvrdiť. Nesúhlasila s dôvodmi uvedenými v odvolaní odporcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, ktorým rozhodnutím žalovaný nevyhovел nároku navrhovateľky ako oprávnenej osobe uplatnený podľa reštitučného zákona na navrátenie vlastníctva k žiadaným nehnuteľnostiam, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmavacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný v rámci konania podľa reštitučného zákona žiadateľke ako oprávnenej osobe nepriznal vlastníctvo ani právo na náhradu za žiadané pozemky.

Podľa § 5 ods. 1, 2, 3, 5 reštitučného zákona právo na navrátenie vlastníctva k pozemku môže uplatniť oprávnená osoba do 31. decembra 2004 na obvodnom

pozemkovom úrade, v ktorého obvode vlastnila pozemok, a zároveň preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v lehote právo zanikne. Rozhodnutie o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 vydá obvodný pozemkový úrad. Na konanie podľa odseku 2 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Proti rozhodnutiu obvodného pozemkového úradu podľa odsekov 2 a 4 možno podať opravný prostriedok na súde.

Podľa § 3 ods. 1 reštitučného zákona oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku

- a) výroku o prepadnutí majetku, prepadnutí veci alebo zhabaní veci v trestnom konaní, prípadne v trestnom konaní správnom podľa skorších predpisov, ak bol výrok zrušený podľa osobitných predpisov,
- b) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme,
- c) postupu podľa § 453a Občianskeho zákonníka alebo podľa § 287a zákona č. 87/1950 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 67/1952 Zb.,
- d) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov,
- e) vyhlásenia zmluvy o postúpení pohľadávok pre prípad vyst'ahovania (tzv. renunciačné vyhlásenie),
- f) toho, že občan zdržiavajúci sa v cudzine nehnuteľnosť zanechal na území Slovenskej republiky alebo ktorého majetok prešiel na štát podľa zákona č. 183/1950 Zb. o majetku zanechanom na území Československej republiky osobami, ktoré optovali pre Zväz sovietskych socialistických republík a presídlili na jeho územie,
- g) zmluvy o darovaní nehnuteľnosti uzavretej darcom v tiesni,
- h) dražobného konania uskutočneného na úhradu pohľadávky štátu,
- i) súdneho rozhodnutia, ktorým sa vyhlásila za neplatnú zmluva o prevode majetku, ktorou občan pred odchodom do cudziny previedol vec na iného, ak dôvodom neplatnosti bolo opustenie republiky, prípadne uznanie takejto zmluvy účastníkmi za neplatnú; v takom prípade je oprávnenou osobou nadobúdateľ podľa uvedenej zmluvy, a to aj ak táto zmluva nenadobudla účinnosť,
- j) kúpnej zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok,
- k) odmietnutia dedičstva v dedičskom konaní urobeného v tiesni,

- l) vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená,**
- m) vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady,**
- n) znárodnenia vykonaného v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo bez vyplatenia náhrady,
- o) prevzatia nehnuteľnosti bez právneho dôvodu,**
- p) politickej perzekúcie alebo postupu porušujúceho všeobecne uznávané ľudské práva a slobody,
- q) odovzdania do vlastníctva družstva podľa osobitných predpisov,
- r) prikázania do užívania právnickej osoby na základe zákona č. 55/1947 Zb. o pomoci roľníkom pri uskutočňovaní poľnohospodárskeho výrobného plánu alebo vládneho nariadenia č. 50/1955 Zb. o niektorých opatreniach na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby,
- s) prevodu na štát spoločne užívaných singulárnych lesov a lesných družstiev, ak členmi družstva boli aj fyzické osoby; na prevzatie tohto majetku sa použijú osobitné predpisy.

V zmysle ust. § 1 písm. a, b/ reštitučného zákona tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré neboli vydané podľa osobitného predpisu (zák. č. 229/1991 Zb.). Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria a/ poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria, b) lesný pôdny fond.

Predpokladom navrátenia vlastníctva k pozemkom alebo priznania náhrady za nehnuteľnosti, ktoré nie je možné vydať podľa reštitučného zákona bolo, aby si oprávnená osoba uplatnila reštitučný nárok na pozemkovom úrade v zmysle § 5 ods. 1 uvedeného zákona a súčasne preukázala splnenie zákonných podmienok oprávnenej osoby ustanovených v § 2 ods. 1, 2 tohto zákona, ako aj že žiadané nehnuteľnosti prešli v zákonnej dobe (od 25.2.1948 do 1.1.1990) na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku skutočností taxatívne ustanovených v § 3 ods. 1, 2, 3 reštitučného zákona, právo na navrátenie vlastníctva alebo priznanie náhrady si oprávnená osoba uplatnila v lehote ustanovenej v § 5 ods. 1 označeného zákona (do 31.12.2004) a žiadané pozemky ku dňu odňatia mali charakter pôdy podľa § 1 ods. 1 tohto zákona ako aj, že žiadané nehnuteľnosti neboli vydané podľa zákona o pôde (zákon č. 229/1991 Zb.).

Na konanie o nárokoch oprávnených osôb v zmysle zákona o pôde sú príslušné pozemkové úrady podľa § 5 ods. 1 reštitučného zákona v spojení s § 5 ods. 5 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločnostiach v platnom znení.

Pre konanie pozemkového úradu o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 reštitučného zákona platia všeobecné predpisy o správnom konaní, teda ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení o správnom konaní (ďalej len Správny poriadok) podľa § 5 ods. 3 reštitučného zákona.

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie. (§ 32 Správneho poriadku).

Správny orgán v danej veci nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si síce zadovážil dostatok skutkových podkladov a vo veci zistil skutočný stav, avšak jeho právny názor bol skutkovo a právne nesprávny, z ktorých dôvodov v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre zrušenie jeho rozhodnutia a vrátenie veci mu na ďalšie konanie súdom prvého stupňa podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

V tomto štádiu konania medzi účastníkmi ostalo sporné len navrátenie vlastníctva, alebo priznanie práva na náhradu v zmysle reštitučného zákona ohľadne pozemkov parc. č. X. vo výmere 6061 m² a parc. č. X. vo výmere 4405 m².

Odvolaací súd z predloženého spisu krajského súdu, ktorého súčasťou tvoril administratívny spisový materiál žalovaného správneho orgánu v danej veci zistil, že navrhovateľka ako oprávnená osoba si dňa 29.12.2004 uplatnila na Obvodnom pozemkovom úrade v Žiari nad Hronom v zmysle reštitučného zákona nárok na navrátenie

vlastníctva k pozemku vedeného v kat. úz. Ž. v PK vložke č. X., parc. č. X., orná pôda,.. vo výmere 13484m², z dôvodu, že nehnuteľnosť prešla na štát podľa § 3 reštitučného zákona, nárok si uplatnila po pôvodnom vlastníkovi, otcovi – J., ktorý zomrel dňa 20.7.1963.

Odporca preskúvaným rozhodnutím rozhodol tak, že navrhovateľka ako oprávnená osoba nespĺňa zákonné podmienky podľa § 1 a § 3 ods. 1, písm. l/, m/, o/ reštitučného zákona na navrátenie vlastníctva alebo priznania práva na náhradu za pozemok parc. č. X. vo výmere 6061 m²,.. zapísaný v PK vl. č. X. kat. úz. Ž,.. ktorý prešiel do vlastníctva štátu za účelom výstavby nemocnice rozhodnutím č. Výst.-1451/62/3 zo dňa 29.5.1962 vyvlastnením za náhradu, z dôvodu, že predmetný pozemok prešiel v rozhodnom období do vlastníctva štátu ako zastavaná plocha, čím nie sú splnené podmienky ustanovenia § 1 reštitučného zákona, ako aj z dôvodu, že oprávnená osoba nepreukázala právne relevantnými dôkazmi, že predmetný pozemok prešiel do vlastníctva štátu podľa § 3 ods. 1, písm. l, m, o/ reštitučného zákona; ďalej správny orgán vyslovil, že navrhovateľka ako oprávnená osoba nespĺňa zákonné podmienky § 3 ods. 1, písm. l, m, o/ reštitučného zákona na navrátenie vlastníctva alebo priznania práva na náhradu za pozemok parc. č. X. vo výmere 4405 m², zapísaný v PK vl. č. X. kat. úz. Ž., ktorý prešiel do vlastníctva štátu za účelom výstavby sídliska Etapa 70 rozhodnutím č. Výst.2081/72/3 zo dňa 10.11.1973 vyvlastnením za náhradu, z dôvodu, že predmetný pozemok prešiel v rozhodnom období do vlastníctva štátu vyvlastnením za náhradu, ktorý titul prechodu do vlastníctva štátu nie je obsiahnutý v ustanovení § 3 zákona a v priebehu konania v zmysle § 5 ods. 1 oprávnená osoba nepreukázala právne relevantnými dôkazmi, že predmetný pozemok prešiel do vlastníctva štátu podľa § 3 ods. 1, písm. l, m, o/ reštitučného zákona a súčasne vyslovil, že navrhovateľka nespĺňa zákonné podmienky § 3 ods. 1, písm. l, m, o/ reštitučného zákona na navrátenie vlastníctva alebo priznania práva na náhradu za pozemok parc. č. X. vo výmere 727 m², zapísaný v PK vl. č. X. kat. úz. Ž., ktorý prešiel do vlastníctva štátu za účelom výstavby sídliska Etapa 1956 rozhodnutím č. Výst. 115/56/4 zo dňa 14.2.1956 vyvlastnením za náhradu z tých istých dôvodov ako v prípade parc. č. X.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa správny orgán na základe vykonaných dôkazov dospel k skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil nesprávny právny záver.

Pokiaľ ide o reštitučný nárok týkajúci sa parc. č. X. vo výmere 6061 m² z predložených listinných dôkazov a to z výpisu pozemkovej knihy vl. č.X. kat. úz. Ž. a z uznesenia Ľudového súdu v Kremnici č. 213/58 zo dňa 7.7.1958 vyplýva, že ľudový súd povolil na základe kúpnej zmluvy zo dňa 5.5.1958 ako aj z vyvlastňovacieho spisu a geometrického a polohopisného plánu zo dňa 27.4.1958 čj. 190/24/406-920-58 v pozkn. záp. kaz. úz. Ž. okrem ďalších aj zápis v PK vl. č. X. tak, že nehnuteľnosť parc. č. X.,... oráčina vo výmere 1 ha 25 á 78 m² sa rozdeľuje na parc. č. X1, oráčina vo výmere 56 á 66 m² a parc. č. X./vo výmere 10 á 30 m² a zapisuje sa v prospech doterajších vlastníkov a zostávajúca výmera tvorí súčasť parc. č. X. Ďalej zo žiadosti Okresného ústavu národného zdravia Kremnica adresovaného Ľudovému súdu v Kremnici zo dňa 8.3.1960 vyplýva, že OÚNZ Kremnica žiadala o výmaz vlastníckeho práva v pozkn. zápisnici č. X. kat. úz. Ž. z dôvodov, že uznesením ľudového súdu Čd 213/58 bolo vložené vlastnícke právo podľa zmluvy z 5.5.1958 v prospech Československého štátu – Štátna zdravotná správa v správe OUNZ v Kremnici, nakoľko právny úkon nadobudnutia vlastníctva nadriadeným KNV nebol schválený a navrhoval, aby prevedený vklad vlastníckeho práva bol vymazaný. Súčasne v tejto žiadosti žiadateľ potvrdil, že nehnuteľnosť mal síce v držbe a užívaní, avšak na tieto považne na nehnuteľnosť celú uvedenú v záp. č. X. podľa pôvodných operatívnych plánov vedie vyvlastňovacie pokračovanie. Z rozhodnutia Odboru výstavby a vodného hospodárstva MsNV v Žiari nad Hronom zn. Výst.-1451/62/3 zo dňa 29.5.1962 vyplýva, že MsNV vyvlastnilo v prospech Okresného investorského útvaru v Žiari nad Hronom nehnuteľnosti okrem ďalších aj parc. č. X. vo výmere 6061 J. pre výstavbu „Nemocnice v Žiari nad Hronom“, s uvedením v zátvorke, že nemocnica je na vyvlastňovacích pozemkoch už postavená.

Z uvedených skutkových zistení vyplýva jednoznačný právny záver, že žiadaný pozemok oprávnenou osobou parc. č. X. vo výmere 6061 prešiel do faktickej držby a užívania československého štátu v správe OUNZ v Kremnici na základe kúpnej zmluvy zo dňa 5.5.1958 a v čase prechodu mal charakter oráčiny, teda pôdohospodárskej pôdy, formálny prechod vlastníctva z pôvodného vlastníka J., resp. spoluvlastníka na Československý štát bol vykonaný až následne vyvlastňovacím rozhodnutím MsNV Žiari nad Hronom zn. Výst.-1451/62/3 zo dňa 29.5.1962 za náhradu. Posudzovanie charakteru vyvlastňovaného pozemku ako zastavaná plocha, len z dôvodu, že pozemok sa vyvlastňoval v čase, keď nemocnica bola už na ňom postavená, by bolo v rozpore s účelom reštitučného zákona, pretože zo skutkových okolností jednoznačne vyplýva, že pozemok bol pôvodnému vlastníkovi odňatý v skutočnosti

už na základe kúpnej zmluvy z 5.5.1958., kedy mal charakter oráčiny teda išlo o pôdohospodársku pôdu.

Zákonodarca v právnej norme § 3 ods. 1 reštitučného zákona ustanovuje, že oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo inú právnickú osobu, pričom výslovne neustanovuje spôsob prechodu, či na štát prešlo formálne vlastníctvo k pozemku, alebo pozemok prešiel len do faktickej držby, alebo užívania štátu. Z uvedených dôvodov bolo potrebné v danej veci posúdiť prechod pozemku parc. č. X., oráčina, vo výmere 6061 na štát už na základe kúpnej zmluvy zo dňa 5.5.1958 a vzhľadom k tomu, že táto bola vyhlásená za neplatnú, pričom pozemok ostal v držbe a užívaní štátu v správe OUNZ v Kremnici, bolo potrebné posúdiť prechod tohto pozemku na štát bez právneho dôvodu podľa § 3 ods. 1 písm. o/ reštitučného nároku.

Pokiaľ správny orgán nepriznal navrhovateľke ako oprávnenej osobe vlastníctvo a ani právo na náhradu k pozemku parc. č.X.. vo výmere 4405 kat. úz. Ž. taktiež z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k zisteniam., z ktorých vyvodil nesprávny právny záver.

Predmetný pozemok bol vyvlastnený pôvodnému vlastníkovi resp. spoluvlastníkovi J. rozhodnutím MsNV – odbor výstavby, vodného a lesného hospodárstva Ž. č. Výst. 2081/72/3 zo dňa 10.11.1973 pre účel výstavby sídliska „Etap 70“. Pôvodný vlastník J. zomrel dňa 20. júla 1963. Z uvedeného teda vyplýva, že vyvlastňovacie rozhodnutie ako správny akt štátu smerovalo proti mŕtvej osobe, a preto nemohli ani nastať právne účinky ním sledované., pretože okamihom smrti fyzickej osoby, táto stratila spôsobilosť nadobúdať akékoľvek práva a povinnosti, z ktorých dôvodov mu nemohlo byť vyvlastnením odňaté vlastnícke právo k predmetnému pozemku a priznaná náhrada zaň. Vzhľadom k tomu, však že týmto úkonom štátu bol pozemok odňatý a pre účely výstavby aj zastavaný, bolo potrebné posúdiť aj v tomto prípade prechod predmetného pozemku parc. č. X. na štát bez právneho dôvodu podľa § 3 ods. 1, písm. o/ reštitučného zákona.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd považoval námietky vznesené odporcom v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa za nedôvodné.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože si ich náhradu neuplatnila.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. septembra 2009

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová